

Artisticum

Handelsbolag Artisticum

Post box 7051
Renstiernas Gata 23
11631 Stockholm
Sweden

artisticum@artisticum.se
www.artisticum.se

Srđan Mršić - Predsnovlje
Mea Culpa trilogija / Knjiga I

Första tryckningen
ISBN: 978-91-986861-5-9

Språkgranskare: Amra Arslanagić

Omslag: Dino Pepić
Layout: Muerte Godot

SRĐAN MRŠIĆ

PRED SNOVLJE

mea culpa trilogija
/ knjiga I

Stockholm 2023

Für Elise

»ne poželi...«
— [POSTANJE]

*»kako su krasni koraci tvoji
u sandalama kćeri kneževska
pregibi su bokova tvojih kao grivne
stvorene rukom umjetnika«*
— [PJESMA NAD PJESMAMA]

»čast snu i stid pred njim«
— [NIETZSCHE]

СНПНН ————— СЛБНН

NE UVEDI NAS U ISKUŠENJE

СНПНН ————— СЛБНН

---

oče koji si na nebesima da se sveti ime tvoje
da dođe carstvo tvoje da bude volja tvoja
i na zemlji kao i na nebu. hljeb naš nasušni
daj nam danas i oprosti dugove naše

---

kao što i mi opraštamo dušnicima
naušnicama svih staklenih nitni
od kojih krojiš podijum cirkusa
okupan voštanicama i krijesnicama
u talasima pogledni kako predsnovljam
sve jače razgara
samo za uši vaše
orkestar

a sad brzo procupnite značenjem
u citat s kojim zagrljeni otičemo
u legendu u mit
kad tamo čuda gle
čeka ista sjevremena voda
i ulje iz klepsidre

moj ste simbol vjere — optočena svojina sred starog
šumskog groblja — nemisliva pojmljivost — dvojina —
suveren bespredmetnog svijeta — i uz naklon unizno
se svijam slijepa od sopstvene predodžbe božanstva
uz to ne bih ni da smetam a opet mi je neobično
drago što pripadamo istom burlesknom snu i samo
ako dozvolite slobodna bih bila zamoliti vas za ples

---

preblaga prisnosti predsnovlju se prepustite u jednom jedinstvenom tonu u duboki maelstrom tišine oslobođeno odsustvo oblika kao u magleno jezero bez suza po čijem dnu razbacane počivaju sve starozavjetne pakosti dok vi premda još sanjivi krijepite pogledom umilnim pod maskom sparnog silencija u te noći nevine kroz koje budnost odavno ne prohodi a pogled je više od poziva i propadamo ničice u vir krotkog spokoja gdje ispovijesti mi skaredne brižljivo sasluša a opisane grijeha zanavijek oprosti i ne uvodi me u iskušenja nova a izbavlja od svake zlosti

a

m

e

n

---

*»ko ima oči neka vidi
ko ima uši neka čuje«*
— [MATEJ]

*»ko ima oči da gleda
i uši da čuje
može uvjeriti sebe
da nijedan smrtnik
ne zna da čuva tajnu
ako su mu usne tihe
on ćaska vrhovima prstiju
izdaja curi iz njega
kroz svaku poru«*
— [FREUD]

*»oči i uši su ljudima lažni svjedoci
ako su im duše varvarske«*
— [HERAKLIT]

PROGLAVLJE

IVANJSKE VATRE

»udri kišo sitna roso oj dodo oj dodole«

soba se razlaže na pažljivo ukrašen cvjetni pejzaž poslije parastosa. godišnja doba su zidovi po kojima mrtvi žive uramljeni. portret pod kandilom nadima zastore. napolju neko razgrće snijeg. iz kuhinje žamor ukućana & cvrkut ptice zaglavljen u ključaonici a onda tačno u podne poslužena kafa jesenji pljusak & lice starice u crnini odnekud iz vode. tu temelji još baštine tajnu ko nas je napustio prvi i iza sebe razastro raznosmjerni zuj bajalica o sanjariji ivanjske noći

---

PRECI

jedva čujno varenje sažimalo je utrobom zemlje
kosturnicu slavnu vječito gladnih parcela iz
kojih nalik na kandila cepte prozirne aveti
prošlosti ispale odnekud s dna višespratne
porodične grobnice — umotane licem u rite od
blata krute pruženim rukama zagrljaju slute
& hukom nazalnim uz koji se & rađa & gine

z a z i v a j u

»vrijeme je sine«

IBID.

»bezbožničko je jalovo koljeno«

sveoci naši prilaze kao na pojilo zv'jeri —
iz kosti im rastu klice svježe dok jedni kroz
druge pod tamnila skuta od sebe bježe —
potomci & preci. krošnjama stabla zazivaju
roj — pod korom zbijeni odjeci — drevni
biva poj djeci nerođenoj — voajerima dekor
za tragediju — rodoslovu zemnorodnom dom

KOTORAC

ta zemlja je kripta iz koje izrastaš
kao vrba povijen na izmaku dana
utrobom voća porijeklo stabla u snu sad
sanja — pogledni to tijelo od slame
& granja što niz grbavo polje rasteže
sjene — zar nagom strašilu ne slič

JUTRENJE

korijen mliječne zazubice iz prvotnog
zausta zalogaj tišine uzima. čuvarkuća
s maćuhicom zrca prizore igličaste zore
u dnu prozora a na bolničkoj natkasni
zimnjača jutrenje poje — nepojedena

OKEAN

toliko razvlačenje rukava — umalo me
ne prelomiste kao slavski hljeb a ako
jednog dana ugledaš najdraža mama kako
ti se zid osmjehuje hoćeš li mi reći

tu je nekad bio

I SINA I SVETOGA DUHA

*»my name is inigo montoya
you killed my father
prepare to die«*

otisci cjelova na krhotinama & vjerno ćutanje
plišane igračke koja je sebi postala dar
ostaju završni čin komedije

pa nema ga znavijek

TAMO U SANDUKU

iz kolijevke prokapava strah
s krova pljušte potkovice
ugašenih kosmonauta
trideset drugi je dvanaesti
ti moj visokofrekventni
znojem orošeni zupčanik

*uloge besmislene jer ne odstupiš od teksta
zar ne vidiš da se topiš
brate brute*

PREOBRAŽENJE

gutala sam poeziju nekog marsejskog
nadrealiste & plakala odlomiva slova / то
није мој језик /poželim da imam sestru kraj
sebe da vrat joj grlim & cjelivam čelo

dolaze trenuci kad potrebe postaju nesnosne.
spiram sa obraza nasljeđe sna & pronalazim
te širom zatvorenih očiju. omorina rastače
vlažne uzdahe unutar ogledala kojeg
nema. preobraženje je gospodnje. insekti
zuje oko tek dozrelog grožđa. u nulištu
zemlje embrion mrzne. iz predsnovlja
gospođice wsne cvjetaju vrtne leptirice

ZRNJE

pogled oslobođen od potpunosti strpljivo traži put
geometrijskom molitvom. iznad površine događaji
izostaju a na dnu školjke kroz bol luče bisere